

ಪಕ್ಷಿದಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದು ಕವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರುತ್ತಾರು. ಹಿಗೆ ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಅವಶಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರು. ಪ್ರತಿದಿನ ನಾನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಮದುವೆಯಾದ ಸಮಯದಿಂದ ನನ್ನ ಮುಖ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಗೆಳಿಯರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದೆ. ಅವರೂ ಸಹ ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಮೊದಲಿಗಿಂತ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು. ಅಂತಹದರಲ್ಲಿ ನೀನು ನನ್ನಿಂದ ಏಕೆ ದಾರ ಹೋಗುತ್ತಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ?’ ‘ನೀನು ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರ ಎಂದು ಯಾರು ಹೇಳಿದರು? ನನ್ನ ಗರ್ಜ ಪ್ರೇಂಡ್‌ಗಳೇ? ಅಥವಾ ನನ್ನ ಬಾಯ್ ಪ್ರೇಂಡ್‌ಗಳೇ?’ ಎಂದು ಕಾಗೆ ಹೇಳಿತು. ‘ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನ ನೆಚ್ಚಿನ ಗೆಳಿತಿಯರೇ. ನನಗೆ ಯಾವ ಬಾಯ್ ಪ್ರೇಂಡುಗಳಿಲ್ಲ.’ ಕಾಗೆಯ ಹೆಂಡಿ

ಉತ್ತರಿಸಿತು. ಆ ಕಾಗೆ ತನ್ನ

ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಯುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡಿತು. ಮರದ ರೆಂಬೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ದ್ವಾಣದ ಕಡೆ ಹಾರುತ್ತೇಡಿತು. ‘ಕಾ...ಕಾ..’ ಅದರ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕಾಗೆ ಹಾರುವ ಸದ್ಯ ಕೇಳಿತು. ತಲೆ ಸರಿಸಿನೋಡಿದಾಗ ತನ್ನ ಹೆಂಡಿಯೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ‘ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೆಯೇ?’ ‘ನಿನಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಿಲ್ಲ... ಅದರೂ ನೀನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರೆಯೇ ತಲೆ ತಿರುಗಿದರೆ, ನೀನು ಬೀಳಬಹುದು. ನಾನು ನಿನ್ನಾಂದಿಗೆ ಇದ್ದರೆ, ನೀನು ಬೀಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಡೆಯಬಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.’ ‘ಚಿ... ಹಾಗೋ! ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಇಲ್ಲಿದ್ದಿರುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲವೇ?’ ಕಾಗೆ ಕೇಳಿತು. ‘ಹೌದು!’ ಹೆಂಡಿ ಹೇಳಿದ್ದು. ‘ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ನೀನು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬರಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈಗ ಜೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೇನೆ. ನನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಗಳು ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ನನಗೆ ತಲೆ ತಿರುಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಭೂಮಿಗೆ ಬೀಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ನರಿಗೆ ಆ ಹಾರವಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ನೀನು ನನಗೆ ಬೆಂಗಾವಲು ಆಗ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ದಯ ಮಾಡಿ ಮನೆಯ ಲ್ಲೇ ಇರು.’

‘ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು ತ್ವರಿಸಿದ್ದಿರುತ್ತಾರೆ? ’ ‘ಇಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ... ವಿಕ್ರಮಹಿಂಗಾಪುರಂಗೆ.’ ‘ಚಿ...! ವಿಕ್ರಮ ಸಿಂಗಾಪುರಂ ಗಾ? ಅದು ಪಾಪನಾಶಂ ಹತ್ತಿರವಿದೆ. ತಂಂಬಾ ದೂರ.’ ‘ಅದರೆ, ನಾನು ಆ ದೂರವನ್ನು ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಹಾರಬಲ್ಲ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗೆ ಚಿಂತೆ ಬೇಡ. ಈಗ ಮನಗೆ ಹೋಗು’ ಕಾಗೆ ತಿಳಿಯಹೇಳಿತು. ‘ನೀನೇಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ

